

نظام میراث

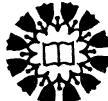
تألیف

پوهاند غلام محبی الدین «دریز»

استاد پوهنه‌ی حقوق

تهران

۱۳۹۵

سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)

مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
یادآوری	هفت
وجه تسمیه این کتاب به نام نظام میراث	۱
مقدمه مؤلف	۲
مقدمه کتاب	۴
فصل اول: نظام میراث	۱۱
معنای میراث	۱۱
ارکان میراث	۱۲
اسباب میراث	۱۳
شروط میراث	۱۵
فصل دوم: حقوق متعلق به ترکه	۲۲
فصل سوم: فروض و اصحاب آن	۲۶
احوال اصحاب فروض	۲۶
فصل چهارم: عصبات	۳۸
حجب	۴۲
مسائل عملی بر مباحثت سابق	۴۳
مقاسمه جد با برادران	۴۵
فصل پنجم: عول - رد - تصحیح	۴۸
عول	۴۸

صفحه	عنوان
٥١	رد
٥٤	تصحیح مسأله
٥٨	طريقه جدید تصحیح مسأله
٥٩	فصل ششم: ذوى الارحام
٦٠	اصناف ذوى الارحام
٦٣	فصل هفتم: متباقي مستحقین تركه
٦٧	فصل هشتم: میراث تقديری واحتیاطی
٦٧	جنین
٧٠	مفقود
٧٣	اسیر
٧٣	ختنى
٧٤	کسى که پدر شرعی ندارد
٧٦	فصل نهم: تخارج و مناسخه
٧٦	تخارج
٧٧	مناسخه
٧٩	مسائل متفرقه اختتاميه
٨٢	حل مسائل عملی
٨٥	وصیت واجبه
٩٣	مراجع مهم این کتاب
٩٤	قانون مواريث، مصری سنه ١٩٤٣

یادآوری

چاپ آثار پژوهشی استادان در گسترش فعالیتهای علمی پوهنتونها نقشی در خور اهمیت دارد، ولی با تأسف بیش از یک دهه است که با انهدام چاپخانه وزارت تحصیلات عالی، آثار تحقیقاتی دستنویس استادان بر روی دستشان مانده است. طبیعی است که چنین پیشامدی تلغی، از اشتیاق استادان در پرداختن به امور پژوهشی می‌کاهد. برای رشد خلاقیت و ارتقای کمی و کیفی فعالیتهای علمی باید زمینه چاپ و انتشار دستاوردهای علمی فراهم شود. خوشبختانه جمهوری اسلامی ایران در این مرحله از بازسازی افغانستان، در کنار سایر همکاریها، وعده چاپ بیست عنوان اثر علمی استادان را داده است. برآورده شدن این وعده از یک سو آغازی است برای تشویق استادان پژوهشگر و از دیگر سو کمکی است برای محصلین در استفاده بهتر از اندوخته‌های علمی استادان. وزارت تحصیلات عالی افغانستان در حالی که از این همکاری شایسته و بموضع جمهوری اسلامی ایران قدردانی می‌کند، همکاریهایی از این گونه را در توسعه هر چه بیشتر مناسبات فرهنگی دو کشور سودمند و ستایش‌انگیز می‌داند!

احمد ضیا رفت

رئیس نشرات وزارت تحصیلات عالی افغانستان

کابل ۱۳۸۲/۳/۱

وجه تسمیه این کتاب به نام نظام میراث

کلمه نظام مصدر و معنای آن عبارت از طریقه و عادت می‌باشد و نیز تاری را گویند که مروارید و غیره موره‌ها در آن تار می‌شود، اما وقتی که اضافت نظام به میراث می‌شود معنای چیزی را می‌دهد که علم میراث بر آن استوار است. یعنی اساسات و ضروریات و ارکان میراث. نظام به نظم و انظمه جمع می‌شود.

کلمه میراث هم دو معنی دارد، یکی به معنای ترکه و موروث و دیگری علمی که از ترکه بحث می‌کند و به مواریث جمع می‌شود، لهذا انصمام کلمه نظام با کلمه میراث که مقصودش همین علم میراث باشد معنی جدیدی را افاده می‌کند که عبارت از بیان اساسات میراث باشد و یا اینکه نظر به معنای دیگر میراث دلالت به نظم و انسجام کلمات و ترتیب آنها چون مروارید می‌نماید. امید است معانی نام کتاب در متون و حواشی آن دیده شود و خواننده محترم مطلوب خود را در آن بیابد.

مقدمه مؤلف

الحمد لله الذي انزل الحق و بينه و الصلاة و السلام على رسوله الامين الذي بلغ ذالك الحق للناس اجمعين.

هنگامی که افغانستان عزیز به رهنمای اعلیحضرت محمد ظاهر شاه قدمهای مثبتی به سوی پیشرفت و تکامل اجتماعی، سیاسی و علمی می‌گذاشت. مؤلفین و مترجمین از هر جانب تشویق می‌شدند تا در بلند بردن سویه علمی هموطنان خود سهم بگیرند، وزارت معارف کنفرانسها و جلسات متعددی را دایر می‌نمود تا مطابق ایجابات عصر در پروگرامهای درسی مکاتب تعدیلاتی به عمل آرد. من لازم دیدم تا در قسمت علم میراث که به طریقه مشکلی تدریس می‌گردد از تجارب تعلیمی و تدریسی خود استفاده نموده اثر واضحتری بنویسم تا خواننده بسهولت از آن استفاده کرده بتواند. طوری که علمای مصر در پهلوی توجه به علوم دگر به علم میراث نیز توجه نموده برای تعلیم و تدریس آن آثار خوبی و سهلی نوشته‌اند، من خواستم از تجارب آنها نیز استفاده نموده در مرحله نخست خدمت کوچکی در این باره تقدیم کنم. قانون احوال شخصی که در قسمت میراث و توزیع ترکه در مصر تدوین شده علاوه از نظریات مذهب حنفی از نظریات علماء دیگر اسلام که به عصر و زمان همنوادر بوده نیز استفاده کرده که به هر یک در موضوع اشاره خواهد شد.

در قسمت علم میراث ابراز نظریه جدید امکان ندارد، زیرا توزیع ترکه و بیان مستحقین آن تماماً مبنی بر نصوص بوده اکثراً تعبدی می‌باشد. در اینجا نظریات علماء صالحین سلف راجع به تفسیر آیات و احادیث مربوطه میراث بیان و طریقه

عملی توزیع ترکه بین ورثه و مستحقین به طریقه سهل و اسلوب روشن توضیح می‌گردد. در صفحات اول کتاب تماماً آیات و اکثر آحادیث مربوطه میراث با ترجمه آن ذکر شده تا در صورت لزوم مراجعه به اصل مشکل نباشد.

علاوه بر متن کتاب در اخیر هر صفحه در صورت لزوم حاشیه وجود دارد تا برای بحث و تعمق بیشتر مرجحی باشد.

علاوه بر آن چون افغانستان درآستانه یک تحول قانون‌گذاری قرار گرفته این کتاب در قسمت تدوین قانون احوال شخصی (حقوق ارث) مرجع مفیدی خواهد بود، زیرا علاوه بر نظریات علماء مختلف راجع به یک موضوع به مواد قانونی که در مصر در این باره تدوین شده نیز در موارد لازمه اشاره شده است، یعنی به قدر امکان کوشیده‌ام تا اثری تقدیم کنم که برای هر یک از مباحث - معلم و متعلم و مقنن - مرجع باشد.

غلام محی الدین (دریز)

پوهانند پوهنحی حقوق و علوم سیاسی

مقدمه کتاب

آیات و احادیث مربوط میراث

آیات سورة النساء

میراث اولاد

یوصیکم اللہ فی اولادکم للذکر مثل حظ الانثیین. فان کن نساءً فوق اثنتین فلہن ثلثا ما
ترک و ان کانت واحدةً فلھا النصف.

یعنی توصیه می‌نماید شما را خداوند راجع به اولادتان که نصیب مذکور مثل
نصیب دو مؤنث است. اگر ورثه زنان زیاده از دو نفر باشند ایشان را دو ثلث ترکه است.
اگر وارث یک نفر زن باشد برای وی نصف ترکه است.

میراث والدین

ولابویه لکل واحد منهما السادس مما ترك ان كان له ولد. فان لم يكن له ولد و ورثه ابواه
فلامه الثالث. فان كان له اخوة فلامه السادس من بعد وصية يوحى بها أودين آباوکم و
ابناوکم لا تدرؤن أيهم أقرب لكم نفعا فريضة من الله. ان الله كان عليما حكيمـا.

اگر مرده اولاد داشته باشد برای هر یک از مادر و پدر مرده سدس یعنی ششم حصه
ترکه است. اگر از میت اولاد نباشد، تنها والدین وارث او باشند برای مادر سوم حصه
ترکه است. اگر از میت برادران و خواهران باشد برای مادرش ششم حصه است. و این
ترکه بعد از وصیت و دین توزیع می‌گردد. شمانمی‌دانید کدام یک از پدران یا پسران شما
از نظر منفعت به شما قریب ترند. این حصه از جانب خدادست خداوند علیم و با حکمت
است.

میراث شوهر

ولکم نصف ما ترک أزواجکم ان لم يكن لهن ولد. فان كان لهن ولد فلکم الربع مما تركن من بعد وصية يوصين بها اودين.

اگر از زنان شما اولاد نباشد، برايتان نصف تركه آنهاست. اگر آنها اولاد داشته باشند خواه از این شوهر باشد و يا از شوهر ديگر برای شما چهارم حصه تركه آنهاست بعد از اداء وصیت زنان و دین آنها.

میراث زوجه

ولهن الربع مما تركتم ان لم يكن لكم ولد فان كان لكم ولد فلھن الشمن مما تركتم من بعد وصية توصون بها اودين.

اگر شما اولاد نداشته باشید از متروکه شما برای زنان تان چهارم حصه آن است اگر اولاد داشته باشید خواه از همین زن باشد يا از زن ديگر تان ايشان را هشتم حصه تركه تان است بعد از اداء وصیت تان و دین.

میراث اولاد مادری

و ان كان رجل يورث كلالة اوامراة و له اخ اواخت فلكل واحد منها السادس فان كانوا اكثرا من ذالك فهم شركاء في الثالث من بعد وصية يوصى بها اودين غير مضار، وصية من الله و الله عليم حليم.

اگر مردی که از او میراث بردہ می شود کلاله باشد (شخصی که پدر و پسر نداشته باشد) یا زنی باشد که برادر یا خواهر (مادری) داشته باشد برای یک نفر ششم حصه است. اگر زیاده از یک نفر باشند، ايشان در ثلث شريك‌اند و اين بعد از اداء وصیتی است که میت وصیت می‌کند و بعد از اداء دین او، در حالی که این وصیت مضر به ورثه نباشد. این وصیتی است از جانب خدا، خداوند دانا و حليم است.

میراث خواهران

يستفتونك قل الله يفتיקم في الكلام: ان امرؤ هلك ليس له ولد وله أخت فلها نصف ما ترك و هو يرثها ان لم يكن لها ولد فان كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك. و ان كانوا اخوة رجالا و نساء فللذكر مثل حظ الأثنين.

پرسان می‌کند اصحاب ترا (ای پیغمبر) برایشان بگو که خدا راجع به کلاله چنین می‌فرماید: اگر شخصی که می‌میرد اولاد نداشته باشد، برای خواهر او نصف ترکه است و اگر از خواهر اولاد نباشد برادرش میراث او را می‌گیرد. اگر دو خواهر باشند، ایشان را دو ثلث ترکه است. اگر برادران و خواهران باشند، مذکور دو چند مؤنث حق دارد.

میراث ذوی الارحام

و اولوا الارحام بعضهم اولی ببعض فی كتاب الله ان الله بكل شيء عليم.
اصحاب قرابت بعضی آنها مستحق ترند به بعض دیگر خود در كتاب خدا خداوند
به هر چیز عالم است.

احادیث

از ابن عباس رضی الله عنه روایت شده که حضرت پیغمبر فرمود:

۱. الحقوا الفرائض بأهلها فما بقى فلا ولی رجل ذكر.

حصه‌های معین شده را به اصحاب آن بدھید، باقیمانده حق اولین مذکور است.

از اسامه بن زید (رض) روایت شده که حضرت پیغمبر (ص) فرمود:

۲. لا يرث المسلم الكافر ولا يرث الكافر المسلم، متفق عليه.

مسلمان از کافر و کافر از مسلمان میراث نمی‌برد.

۳. از ابن مسعود رضی الله عنه روایت شده که حضرت پیغمبر (ص) برای دختر نصف و برای دختر پسر سدس و باقی را به خواهر داد.

۴. عبد الله بن احمد در کتاب مسنند حدیث عبادة بن الصامت را روایت می‌کند که حضرت پیغمبر (ص) به سدس ترکه برای دو جده حکم نمود. در حدیث مقدم بن معديکرب که آن را احمد و ابو داود و ابن ماجه (رح) روایت نموده‌اند چنین آمده که الحال وارث من لا وارث له یعقل عنه ویرث، کسی که وارث ندارد، ماما وارث وی است. دیت از او می‌دهد و میراث او را می‌گیرد.

نصوص فوق اساس تشریع میراث بوده و بعضًا مفصل و بعضًا به صورت مجلل احکام میراث را بیان نموده است.

نظام میراث قبل از اسلام

نظام میراث قبل از اسلام تابع اوضاع اجتماعی و اقتصادی یک ملت بود، مثلاً ملتی که وضع حربی می‌داشت قوه حاکمه در دارایی ملت نسبت به ملتی که اوضاع صناعتی یا زراعتی می‌داشت مداخله زیادتر می‌نمود.

در رومان قدیم چنان بود که هر شخص برای بعد از وفات خود یکی از پسران خود یا دیگری را در محضر جمعیتی از معارف خلیفه خود می‌ساخت این شخص مالک ترکه می‌گردید و در امور حرب و دفاع خلیفه سلف خود محسوب می‌شد. یونانیها هم وصیتی می‌نمودند که قوه قضائی آن را تصدیق می‌کرد و به موجب آن موصی له حق تصرف را در اموال متوفی پیدا می‌کرد.

نظام میراث نزد مصری‌های قدیم چنان بود که رعیت حق تملک اراضی را نداشتند، تنها شخص با صلاح فامیل می‌توانست از زمین استفاده کند. حق تصرف اراضی منحصر به معبد می‌بود.

در اعراب نیز کسانی مستحق میراث شمرده می‌شدنند که جوان و مقتدر می‌بودند و می‌توانستند از فامیل و وطن دفاع کنند.

بعد از مطالعه سیستم میراث قبل از اسلام دیده می‌شود که هدف مهم میراث یعنی توزیع ثروت بزرگ به ثروتها و ملکیتهای کوچک در یکی از آن دیده نمی‌شد.

اسباب میراث قبل از اسلام

علاوه از اینکه شخص مقتدر و جوان مستحق متروکه قریب خود می‌شد طوری که اول پسر، بعد از آن پدر، بعد از آن کاکا و بعد از آن اقارب دیگر مستحق می‌گردیدند، تبني (پسر خواندگی) و تحالف (پیمان) نیز از اسباب میراث شمرده می‌شد.

هنگامی که دین اسلام ظهور کرد وضع اجتماعی عرب را بکلی تغییر داد و آن را به یک نظام اجتماعی مبنی بر ایمان، توحید عقیده، عدالت و مصلحت عامه تبدیل نمود. چون هدف اسلام تشکیل یک ملت قوی بود در مرحله اول رابطه هجرت و اسلامیت را از اسباب میراث شمرد، یعنی کسانی از همدمیگر میراث می‌گرفتند که

مسلمان می‌بودند و هجرت می‌کردند، همچنان دو نفری که رسول خدا بین شان عقد برادری می‌بست مستحق میراث یکدیگر می‌شدند.

شریعت اسلام قواعد میراث جاهلیت را از بین برد، حصه هر یک از شیوخ، جوانان مرد و زن و اطفال و حتی حصه جنین را در بطن مادرش بیان کرد و هم در ایام جاهلیت مردم ریاء‌اند وصیت اموال خود را به اغنية و اجانب می‌کردند، والدین و اقارب خود را محروم می‌کردند. پس در ابتدا برای شخص حق داد که اموال خود را براي والدین و دیگر اقارب وصیت نماید. آیت ذیل این مطلب را بیان کرد.

«كتب عليكم اذا حضر احدكم الموت الوصية للوالدين والاقرءين بالمعروف حقا على المتقين»

يعنى فرض گردید بالای شما اگر علامات موت بر یکی از شما ظاهر گردد که وصیت نمائید به وجه نیک به والدین و اقارب خود و این حقی است بالای پرهیزگاران. بالاخره شریعت حصه هر یک از ورثه را بیان نمود، آیت وصیت به اساس نظریه جمهور علماء مخصوص کسانی ماند که وارث نباشند و اگر وارث باشند بنابر بعضی علل از میراث محروم باشند در این صورت برای آنها وصیت نزد ابوحنیفه مستحب است (مشروط بر اینکه زیاده از سیوم حصه ترکه نباشد در غیر آن اجازه ورثه شرط است).^۱

۱. آیا یک شخص می‌تواند تمام ورثه یا یک نفرشان را از میراث محروم کند و یا یکی از ورثه را نسبت به دیگران ترجیح دهد؟

در این مورد مناسب دیدم که فتوی جامع الازهر را در مقابل همچه یک سؤال در این حاشیه ذکر کنم.

بعد از اینکه جمعیت العلماء جامع الازهر احادیث و آثار وارده و توجیهات مختلف فقهی را غور و مطالعه نمود به سؤال فوق حسب آنی جواب داد.

۱. والدین باید در بخشش تحایف و نفقة به قدر امکان بین اولاد خود مساوات را مراعات کنند. تجاوز از این اصل مجاز نیست مگر نظر به مجوز شرعی که اکنون بیان می‌گردد.

۲. ترجیح بعضی از اولاد بر بعضی دگرش در حالات ذیل مجاز است:
در صورتی که یکی از اولاد از کسب عاجز باشد مثلاً کور، شل، مريض مزمن باشد و یا به طلب علم دین اشتغال داشته باشد.
←

تبنی که از اسباب میراث بود ذریعه آیت «و ما جعل ادعیاءکم ابناءکم» یعنی پسر خوانده‌های شما پسران شما نیستند، منسوخ گردید چنانچه که میراث گرفتن به اساس هجرت و عقد برادری توسط آیت «و اولوا الارحام بعضهم اولی بعض» منسوخ شد. اما آیت وصیت به اقارب به آیت میراث و به حدیث «الا لا وصیة لوارث» که به حدیث مشهور است و در باب وارث گفته شده منسوخ گردیده است؛ البته وصیت برای غیر وارث الی سوم حصه دارائی بدون اجازه ورثه نافذ گفته می‌شود.

اهمیت علم میراث

علم میراث در بین سایر علوم اسلامی دارای اهمیت خاصی است. حضرت پیغمبر (ص) در این باره چنین می‌گوید: تعلموا الفرائض و علموا همانها نصف العلم و هو ینسی و هو أول

→ ۳. شریعت اصل ملکیت را محترم شمرده انسان می‌تواند در مال خود هر قسم تصرف مشروع کند، اما اگر یکی از ورثه را بچه وی باشد یا دختر محروم می‌کند مجاز نیست در صورتی که یکی از اولاد فاسق و بدکار باشد. جمهور علماء برای پدر مجاز می‌دانند که همچه شخص را محروم کند. ابن حزم فسق را مجوز محروم کردن نمی‌داند (مطالب فوق در مجله‌ای از هر شماره سوم سال چهاردهم نشر گردیده است).
مساوات در میراث بین مرد و زن:

تنها در صورتی که مرد و زن از طریقه عصبه بودن خود میراث بگیرند مرد دو چند زن مستحق می‌گردد و آن هم به سبی که نفعه آن را شریعت تا وقتی که به خانه پدرش است بالای ولی امر وی و بعد از این که شوهر می‌کند بالای شوهرش لازم نموده حتی اگر شوهرش می‌میرد و از زن مالی نمی‌باشد، ولی امر مکلف است این زن را نفعه دهد. اگر زن اقاربی نداشته باشد بیت‌المال باید نفعه چنین زن را بدهد. از این لحاظ حصه زن در بعضی موارد نسبت به مرد کمتر است در حالی که مرد مکلف به نفعه فامیل بوده تکلیف مالی فامیل به دوش وی گذاشته شده است.

در اکثر موارد دیگر بین زن و مرد در میراث مساوات شده مثلاً اگر خواهر و برادر مادری از برادر یا خواهر خود میراث می‌گیرند، آن را مساویانه تقسیم می‌کنند، علاوه بر آن حصه زنان در اکثر موارد معین است، گاهی چنان می‌شود که زن حصه معینه خود را می‌گیرد، برای مرد که عصبه باشد حصه نمی‌ماند و یا حصه او نسبت به زن کمتر می‌باشد.

شیء یتزع من امتی، یعنی تعلیم کنید علم میراث را و بیاموزانید آن را، این علم نصف علم دین است و این علم فراموش می‌گردد و اولین چیزی است که از ذهن امت من برداشته می‌شود.

چون علوم دیگر از حالت انسان بحث می‌کند و علم میراث وضع ترکه انسان را بعد از وفاتش بیان می‌کند لهذا نصف علم گفته شده است.
حضرت عمر در سنہ هجدهم هجری خودش به شام رفت تا علم میراث را به مردم بیاموزاند.

تعريف علم میراث

علماء گفته‌اند که علم میراث عبارت از یک سلسله قواعد حسابی و فقهی است که توسط آن حصه هر وارث در ترکه معلوم می‌شود.

وجه تسمیه آن به علم فرائض

علم میراث را علم فرائض نیز گفته‌اند، زیرا که فرض در لغت اندازه و قدر را گویند و خداوند تقدیر و اندازه میراث را بالذات کرده و اندازه آن را به دیگر کس حواله نکرده. علم میراث را علم فرائض نیز گفته‌اند و نیز چون فرائض جمع فربیضه است و فربیضه به معنای تعیین و تبیین و نازل کردن و به معنای احلال یعنی حلال ساختن چیزی به کسی استعمال شده و تمام معانی فوق در میراث وجود دارد. لهذا علم میراث علم فرائض نیز گفته می‌شود.^۱

۱. در قرآن کریم است: «قد فرضتم لهن فربیضه» ای قدرتم. «و قد فرض اللہ لكم تحلاة ایمانکم» ای بینها. «ان الذی فرض علیک القرآن» ای ازله «ما کان علی النبی من خرج فيما فرض اللہ له» ای احل اللہ له.